

Stacionář Úsměv má nový devítimístný osobní automobil

Díky sponzorům mají klienti Denního stacionáře Úsměv při cestování větší komfort.

■ Antonín Zvěřina

V Denním stacionáři Úsměv Třebíč mají další důvod k radosti. Kromě velkého úspěchu nedávno zrealizovaného kroužku Fotíme bez bariér, ze kterého vznikla i putovní výstava, se nyní podařilo uskutečnit nákup nového auta pro uživatele služby.

„Nejnovějším přírůstkem do našeho vozového parku je devítimístný Volkswagen Transporter. Prodejci z Auto Vysočina nám dali slevu 220 tisíc korun, díky čemuž jsme si mohli dopřát zcela nový vůz,“ informovala koordinátorka stacionáře Jana Mušková.

Velké díky vyslovila Nadaci ČEZ, nadačnímu Fondu kraje Vysočina, společností MANN+HUMMEL a Strohmý. A také lidem, kteří přispěli do Tříkrálové sbírky. Část jejího výtěžku putovala právě na zakoupení vozidla.

„Dosud jsme měli dvě svozová vozidla, jedno osmimístné a jedno devítimístné. A právě to osmimístné nám už delší dobu nevyhovovalo. Léta dobře sloužilo, klie-

tům se do něj hezky nastupovalo. Ale přestalo splňovat technické požadavky na bezpečnost při cestování. Často se nám stávalo, že bylo v servisu místo toho, aby jezdilo,“ naznačila Mušková.

Důvodem bylo i navýšení počtu klientů. Mušková nastínila, že důležitá byla širka sedaček, zpracování zádržných systémů, devět míst k sezení a jednoduchost obsluhy.

„Přinese nám jistou ekonomickou úsporu, když místo osmi lidí naložíme devět. Samozřejmě má po celé své délce rozvedeno větrání a klimatizaci. To u minulého vozu bývalo často velmi horko. Zvýšila se nám tedy bezpečnost i komfort při cestování,“ zdůraznila Mušková.

Pokračovala, že s Tomášem Barákem, vedoucím střediska sv. Benedikta, pod které stacionář spadá, jej pracovník nechal registrovat. Ještě ten den stáli klienti nachystaní, aby s ním mohli jet rozvoz.

„Na nové auto se moc těšili. Trošku je mrzí barva. Chtěli nějakou jahodovou, malinovou nebo vanilkovou, zkrátka něco barevného. Ale auto v bílé barvě přijali, říkají mu Snížek,“ pousmála se Mušková.

KŘEST nového vozu denního stacionáře Úsměv se uskutečnil nealkoholickým šumivým vínem.

Foto: Antonín Zvěřina

NEJVYTIŽENĚJŠÍ VĚC VE VESMÍRU

DĚTSKÉ BRÝLE

AKCE 1+1

NA TENČENÉ
BRÝLOVÉ ČOČKY

ODOLNÉ VŮČI ROZBITÍ,
SE 100% UV FILTREM

Pobočky Třebíč: Žerotínovo nám. 24,
Modřínová 357, Znojemska 1235/29 (Alfa)

arteo**optik**

Zvítězili třebíčští fotografové

Velkým úspěchem třebíčských fotografů v rámci projektu Fotíme bez bariér skončila soutěž Můj svět. První místa ve všech třech vyhlášených kategoriích získali autoři z Třebíče! Tři autoři z fotokroužku byli také vybráni pro putovní výstavu.

Z prvenství se radovali v kategorii Portrét David Tregor, v kategorii Můj charitní svět Michaela Vostalová a v kategorii Jak to vidí klienti Marie Černá. Putovní výstava se z Třebíče účastní Lucie Veselá, Oldřich Grmela a Richard Lamač.

Vernisáž všech oceněných a vybraných snímků se uskutečnila v historické výstavní budově Slezského zemské-

ho muzea v Opavě za účasti Jindřicha Štreita i Jiřího Siostrzoneka. Následně bude výstava putovat až do konce roku po různých místech České republiky.

Do 16. ročníku této soutěže určené zaměstnancům, dobrovolníkům a klientům Charit České republiky autoři poslali celkem 214 fotografií značně vyrovnané kvality.

Na tom, které z fotografií si odnesou ocenění, se nakonec patron soutěže fotograf světového jména Jindřich Štreit, pedagog Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě Jiří Siostrzonek a ředitel Charity Opava Jan Hanuš shodli až po dlouhém a odpovědném výběru.

-zt-

Třebíčská rodačka má Českého Iva

Simona Peková, vynikající brněnská herečka, třebíčská rodačka a dcera legendy třebíčského amatérského divadla Lubomíra Vidláka, má Českého Iva! Mezi prvními jí na sociálních sítích pogratuloval další třebíčský rodák herec Miloslav Mejzlík.

Simona Peková se narodila 13. února 1955 v Třebíči jako dcera herce Lubomíra Vidláka. Ten předčasně zemřel a Peková následně přijala jméno po otčímovi, lékaři třebíčské nemocnice Richardu Pekovi.

Vyrůstala v nemocniční vile v areálu nemocnice. Absolvovala gymnázium v Třebíči a v roce 1979 vystudovala činoherní herectví na Janáčkově akademii múzických umění v Brně.

Po absolutoriu působila v brněnském Divadle na provázku a později nastoupila do brněnského Divadla bratří Mrštíků, kde působila do roku 1990, a následně od roku 1993 ve vedení Nadace Archa

Chantal v pozici ředitelky do roku 1998.

Posléze odešla zpět k divadlu, nastoupila do Divadla Husa na provázku a v roce 2007 přešla do HaDivadla. Má bratra Richarda a dceru Sárku, která působí jako umělkyně.

Hlavní roli, za kterou dostala prestižní cenu, získala až od režisérů Tomáše Pavlíčka a Jana Vejnarů. Přišla v noci. A podle reakcí by si dalšího Iva Simona možná zasloužila i za svůj bezprostřední a vtipný projev.

Velký zážitek

„Přátelé, je to jeden z největších zážitků v mém životě,“ vyjádřila se herečka poté, co si převzala sošku. „Mám na krájičku, ale to ženě mého věku odpustíte. Já bych vám toho chtěla strašně moc říct, protože vy dobře víte, že jsem žena epická a kromě toho miluji potlesk,“ naznačila.

„V mém životě se stala věc, která je ve své podsta-

tě pro mě nepochopitelná. Prostě dva dobrodruzi mě vykopali jako trilobita v pasáži Alfa v Brně, kde naše HaDivadlo sídlí, a vynesli na světlo,“ obrátila se na režiséry Tomáše Pavlíčka a Jana Vejnarů.

Film Přišla v noci začíná v momentě, kdy hlavní hrdinka vtrhne nečekaně do života svého jediného syna a jeho přítelkyně. Není to klasická česká komedie. Film má ale nápad a ze skromných prostředků a komorních podmínek se daří vykresat maximum.

Simona Peková hraje brilantním způsobem vlezlou vetřelkyni, zpočátku ztracenou a osamělou, vzápětí však vychytralou a dábelky zákeřnou.

Síla filmového vyprávění tkví v herečských výkonech, v dokonale vybudovaném scénáři a atmosféře, která graduje až do finále. A protože samotný závěr filmu působí otevřeně, může si vnímavé publikum představit cokoli.

-zt-